

българскитѣ младежи за редовни войници. Българската цѣль е била очевидна, а още повече, като се вземе прѣдъ видѣ, че това заявление е дадено тъкмо прѣзъ врѣме на възстанието въ Босна и Херцеговина и слѣдователно въ надвечерието на Сливенскитѣ революционни движения. Заявлението, несъмнено, е било оставено безъ послѣдствие.

Сливенскитѣ революционери прѣзъ 1875 и 1876 г. не сж дѣйствували само въ Сливенъ, а и въ околнитѣ заселища, на които Сливенъ е билъ нѣщо като революционенъ центъръ на една чисто вжтрѣшна организация. Тия околни заселища сж: Ямболъ, Ичера, Градецъ, Медвенъ, Жеравна, Нейково, Раково, Кортенъ, Бояджикъ, Терзобасъ и т. н.

Извѣстието, донесено въ Сливенъ, че възстанието е пламнало въ Панагюрище и Копривщица, е било подписано съ турска кръвь, съ подписа на самия Бенковски.¹⁾

Членоветѣ отъ четата на Сливенския комитетъ, хванати отъ властитѣ, слѣдъ дълги разкарвания и изтезания по затворитѣ въ Сливенъ, Пловдивъ и Одринъ, сж били сждени публично отъ извънреденъ сждъ въ Одринъ. Първата присжда е отъ 26-и юни. Подъ нейнитѣ удари, сливенцитѣ *Андонъ Кутевъ, Василь Желчевъ и Ставри Ненчевъ* сж били обѣсени въ самия Сливенъ на 30-и юний, а останалитѣ въ Мустафа паша (*Мих. Д. Гаджаловъ*), Нова Загора (*Кондю Димовъ Кавръковъ*) и т. н.

Смъртното наказание на сливенцитѣ *Нено Господиновъ, Симеонъ Николовъ и Юрданъ Димитровъ*, (съ присжда отъ 21-и юлий) по ходатайството на европейската комисия е било замѣнено съ окови до животъ.

Петъръ Гендовъ е билъ осжденъ на 10 години затворъ, а *Иванъ Жековъ*, сжщо родомъ отъ Сливенъ, но живуць въ Котелъ и въ тая смисль единственъ Котленецъ, членъ на Слив. комитетъ и присъединенъ къмъ четата му при Жеравна, е билъ опростенъ. Пратени сж били на заточение въ островъ *Килъръ* сливенцитѣ: *Георги Н. Бошнаковъ, Петъръ Александричевъ, Димитъръ Кировъ и Енчо Ивановъ*. Освободенитѣ отъ бѣсилката *Нено Господиновъ, Юрданъ Димитровъ и Симеонъ Николовъ Заяковъ* сж били закарани въ *Акия Калеси*, а *Петъръ Гендовъ* въ островъ *Родосъ*. *Георги Гиндовъ* е билъ заточенъ въ *Диаръ Бекиръ*, отъ дѣто избѣгва, прѣсторенъ на камиляръ. Освободени били слѣдъ дълги разкарвания замѣсенитѣ другояче въ дѣлото: *Х. Димитъръ Х. П. Бояд-*

¹⁾ Ср. Д. Кукумявковъ. Рѣчь на падналитѣ убити и т. н., Сливенъ, 1900 г. стр. 5. Цѣнна е още споменатата му вече брошура: Споменъ отъ Слив. възтание. Сливенъ.

Отъ съврѣменници съвсѣмъ трудно е да се събератъ данни по тѣхното участие и по участието на измрѣлитѣ имъ другари по разнитѣ движения въ града.